

Moet Romeine 6:23 in evangelisasie gebruik word?

Want die loon van sonde is die dood, maar die gawe van God is ewige lewe in Christus Jesus ons Here.

Hierdie welbekende teks word dikwels gebruik wanneer die evangelie aangebied word om te wys dat verlore sondaars vir hul sondes sal betaal met ewige skeiding van God (dood), en dat hulle aan daardie lot kan ontsnap deur die gawe van die ewige lewe wat Jesus Christus skenk. Is dit hoe hierdie vers verstaan en toegepas moet word?

Konteks, konteks, konteks

Nadat hy aanvanklike regverdigverklaring en sy voordele in hoofstukke 3-5 bespreek het, het Romeine 6 aanbeweeg na 'n bespreking van die Christelike lewe. Vers 23 is 'n gevolgtrekking of opsomming van die voorafgaande gedagtes in 6:1-22. Hierdie hoofstuk is duidelik geskryf aan gelowiges wat gedoop is in of verenig is met Christus (6:3-5), wat saam met Christus gesterf het, en nou saam met Hom leef (6:6-11). Die vermaning aan hierdie gelowiges is nie om die sonde te dien nie maar God, want hulle is nie meer onder sonde se gesag nie, maar onder genade (6:12-14).

In vers 15 word 'n denkbeeldige beswaar geopper oor of om uit genade te leef gelowiges kan aanmoedig om te sondig. Terwyl 6:16-23 die moontlikheid toegee dat gelowiges kan kies om te sondig, gee dit ook redes waarom gelowiges nie sonde moet dien nie.

Eenvoudig gestel, lei sonde tot die dood (6:16, 21), terwyl diens aan God tot regverdigheid lei (6:16), wat tot heilighheid lei (6:19), wat tot die ewige lewe lei (6:22). Handeling wat voldoen aan God se standaard (regverdigheid) onderskei gelowiges in 'n hegte ervaring met Hom (heilighheid) en 'n voller ervaring van Sy lewe wat hulle reeds as 'n geskenk (ewige lewe) besit. Dit is moeilik om aan vers 23 as 'n opsommingswoord vir gelowiges te ontsnap.

Die toepassing op gelowiges

Aangesien vers 23 geskryf is vir diegene wat gelowiges is, moet ons verstaan waarom aan hulle gesê word dat sonde tot die dood lei, of beter dat sonde betaal ("loon") in die dood. In die lig van ander bevestigings van hul ewige sekerheid in Romeine kan dit nie beteken dat gelowiges wat sondig hul redding sal verloor en van God in die hel geskei sal word nie (vergelyk 4:16; 8:18-39).

Dit is Bybels en kritiek om die dood hier te begryp in die sin van skeiding eerder as beëindiging. Iemand wat liggaamlik dood is hou nie op om te bestaan nie; hulle is net geskei van hul aardse liggame. Op die geestelike vlak beteken die dood vir ongelowiges dat hulle nou en moontlik vir altyd van God se lewe geskei is. Aan Adam is byvoorbeeld gesê die dag dat hy van die verbode boom eet, sou hy sterf

(Gen. 2:17). Toe hy geëet het, het hy inderdaad doodgegaan, maar hy het nie liggaamlik doodgegaan of opgehou om te bestaan nie. Hy het geestelik gesterf in die sin dat hy van

God se ewige liefde in sy huidige ervaring en moontlik vir altyd geskei is.

Die dood vir gelowiges beteken hulle is geskei van die voordele van God se lewe in hul huidige ervaring. Gelowiges het die ewige lewe as 'n huidige besitting en 'n toekomstige belofte. Hulle kan nie geskei word van die besitting van die ewige lewe in die teenswoordige of die toekomstige nie, maar hulle kan geskei word van die ervaringsvoordele daarvan (byvoorbeeld vrede, vreugde, mag oor die sonde, ensovoorts). Wanneer gelowiges sondig, leef hulle in dieselfde soort ervaringseffekte wat die sonde voortgebring het toe hulle nog nie gered was nie (6:19-21), die ervaring van skaamte en geestelike doodsheid.

Terwyl die aanvanklike besit van die ewige lewe kom op die oomblik van regverdigverklaring deur geloof in Christus (3:24; 5:18), is die genieting of voortgaande ervaring van daardie lewe die vrug van 'n vroom lewe. Die ewige lewe word soms beskryf as 'n verhouding met God (Joh. 17:3). Jesus Christus, met wie ons opgestaan het, het die gratis geskenk van Sy lewe aan ons gegee wat glo en manifesteer daardie lewe in ons terwyl ons vir Hom leef.

Die toepassing vir ongelowiges

'n Getroue interpretasie van hierdie vers in die konteks daarvan erken dat dit geskryf is aan gelowiges om hulle te vermaan om nie die sonde te dien nie, maar God. Maar is hierdie vers op enige manier van toepassing op ongelowiges?

Hoewel dit 'n argument vir gelowiges opsom, word vers 23 gestel as 'n algemene beginsel wat toegepas kan word op alle mense, of hulle nou gered of verlore is. Die vers is van toepassing op verlorene in die sin dat hulle, in hul sonde, dood is vir God. Die oplossing vir hul skeiding van God is die gratis geskenk van die ewige lewe wat kom deur geloof in Jesus Christus (vergelyk 3:22-26). Beide gelowiges en ongelowiges kan die dood ervaar, en die enigste oplossing vir beide is die gratis geskenk van ewige lewe deur Jesus Christus.

Gevolgtrekking

Hoewel 6:23 spesifiek geskryf is vir gelowiges as 'n gevolgtrekking van 'n argument vir hulle om te leef vir God en nie sonde nie, word die opsommende beginsel algemeen genoeg gestel om ongelowiges wat steeds in hul sondes is in te lig dat hul enigste verwagting volkome skeiding van God is sowel wat posisie as die ervaring betref nou en vir ewig. Dit kan doeltreffend gebruik word in 'n aanbieding van die evangelie om die gevolge te wys vir ongeloof in Christus. Gelowiges moet egter nie die primêre doel van die stelling miskyk nie, wat is om hulle sover te kry om God en nie sonde nie te dien. Gelowiges het 'n wonderlike geskenk van God se lewe gekry wat hulle net kan geniet terwyl hulle vir Hom lewe.